

Arrest

nr. 41 698 van 16 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN EENOO en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraans staatsburger te zijn, afkomstig uit Shiraz. U diende in België een eerste asielaanvraag in op 4 juni 2007. Op 17 januari 2008 werd hierin door mij een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 13 mei 2008 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Op 13 mei 2008 verklaarde de Raad van State uw beroep tegen laatstgenoemde beslissing niet toelaatbaar. Op 14 juli 2008 diende u een tweede asielaanvraag in. Tijdens deze hele procedure keerde u nooit terug naar Iran wegens de elementen aangehaald in uw eerste asielaanvraag. U verklaarde in het kader van uw tweede asielaanvraag dat uw vriendin, M. T. (...), erkend werd als vluchteling in Canada en dit onder meer op basis van hetzelfde gerechtelijke document als hetgeen u hebt neergelegd tijdens uw eerste asielaanvraag. Tevens zou M. T. (...) vanuit Canada in België op bezoek

zijn gekomen. M. (...) zou ondertussen gescheiden zijn van haar echtgenoot en jullie zouden hier een Islamitisch huwelijk hebben afgesloten. U zou graag naar Canada gaan om bij haar te kunnen zijn. Verder verklaarde u dat uw familie in Iran nog steeds problemen heeft met de voormalige echtgenoot van M. (...). Zo zou hun telefoon gecontroleerd worden en wordt uw familie nog steeds bedreigd door hem.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van het Canadese asielverslag van M. T. (...), een akte van uw religieuze huwelijk, een brief van het UNHCR uit Toronto waaruit blijkt dat M. (...) hetzelfde gerechtelijke document als hetgeen u heeft neergelegd tijdens uw eerste asielaanvraag in België, heeft neergelegd bij haar asielrelaas in Canada, de beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling van M. T. (...), de Canadese identiteitskaart van uw partner, een brief met de correctie van de geboortedatum van M. T. (...), een oproeping van de rechtbank van Farhangshar, d.d. 28/05/1384 (19/08/2005), een brief van B. (...) en F. (...), de advocaten van uw partner, betreffende de door M. (...) neergelegde verwittigingbrief, het echtscheidingscertificaat van M. T. (...), een e-mail en een brief van advocate M. F. (...), waarin vermeld staat dat u, als u M. T. (...) wil vervoegen als haar echtelijke partner, een medisch attest en een bewijs van goed gedrag en zeden nodig hebt voor de immigratiedienst van Canada, de aanvraag tot permanent verblijf in Canada van M. T. (...) en een kopie van uw boekje van burgerlijke stand.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat ik in het kader van uw eerste asielaanvraag een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heb genomen omdat uw aanvraag bedrieglijk was. U legde immers een document, in casu een oproeping van de rechtbank van Farhangshar, neer, waaraan geen enkele bewijskracht kon worden gegeven. U heeft bij uw gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag helemaal geen nieuwe feiten of elementen aangehaald die mijn beoordeling over de bedrieglijkheid van uw eerste asielaanvraag kunnen weerleggen. U legde wel een aantal documenten neer, namelijk een kopie van het Canadese asielverslag van M. T. (...), een brief van het UNHCR te Toronto en een brief van de advocaten van M. (...), waarmee u wou aantonen dat uw partner in Canada erkend werd als vluchteling, onder meer op basis van hetzelfde gerechtelijk document dat u in België heeft neergelegd ter staving van uw asielrelaas. Deze documenten kunnen echter geen afbreuk doen aan mijn eerder gedane vaststellingen over het frauduleuze door u neergelegd document, aangezien vooreerst nergens in de beslissing van het Commissariaat-generaal inzake uw eerste asielaanvraag betwist werd dat M. T. (...) hetzelfde gerechtelijk document als u heeft neergelegd tijdens haar asielaanvraag. Daarenboven blijkt uit geen van de door u neergelegde documenten dat de Canadese autoriteiten dit gerechtelijke document aan een echtheidsonderzoek hebben onderworpen. Voorts heeft u geen objectieve feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat het door het Commissariaat-generaal gevoerde onderzoek naar de echtheid van het bewuste document niet op correcte wijze zou zijn verlopen.

De door u neergelegde akte van uw religieuze huwelijk in België met M. T. (...) toont aan dat u en M. (...) een religieus huwelijk hebben afgesloten, maar doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen over het bedrieglijke karakter van uw asielrelaas. De beslissing tot erkenning van de hoedanigheid van vluchteling van M. T. (...), haar Canadese identiteitskaart, een brief met de correctie van de geboortedatum van uw partner, een e-mail en brief van de advocate M. F. (...), waarin vermeld staat dat u, als u M. T. (...) wil vervoegen als haar echtelijke partner, een medisch attest en een bewijs van goed gedrag en zeden nodig hebt voor de immigratiedienst van Canada en de aanvraag tot permanent verblijf in Canada van M. T. (...) tonen aan dat uw partner erkend werd als vluchteling in Canada, zij zich in Canada wenst te vestigen en wil dat u haar komt vervoegen, maar kunnen bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. Het echtscheidingscertificaat van M. T. (...) toont aan dat zij ondertussen gescheiden is, wat helemaal niet betwist wordt. De omslag van "EMS" toont aan enkel dat er een pakket door M. T. (...) werd opgestuurd naar uw advocaat. De kopie van uw boekje van burgerlijke stand kan uw identiteit en afkomst aantonen. Deze elementen op zich worden niet betwist. De door u neergelegde oproepingsbrief van de rechtbank van Farhangshar werd in uw vorige asielaanvraag reeds uitgebreid besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van het artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd bij wet van 27 februari 1967, en van de algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De middelen die door verzoeker worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.2. De Raad merkt op dat het door verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag bijgebrachte document, meer bepaald de oproeping voor de rechtbank van Farhangshar d.d. 12/06/1384, dat het gevolg is van de rechtstreekse vluchtaanleiding van betrokkene, meer in het bijzonder het door hem voorgehouden overspel, en waaraan verzoeker eveneens refereert ter ondersteuning van het door hem voorgehouden asielrelaas, uit informatie in het administratief dossier, met name uit het antwoorddocument van Cedoca van 21 december 2007 met referte IR2007-074w (map 1^e asielaanvraag, stuk 20), blijkt dat dit document een vals stuk betreft. Dit antwoorddocument vermeldt dat desbetreffende informatie afkomstig is van twee vertrouwensadvocaten in Iran die onafhankelijk van elkaar deze stukken beoordeelden. Beide advocaten werken sinds enkele jaren samen met twee Westerse ambassades in Teheran voor de authenticatie van documenten. Beide personen hebben een jarenlange ervaring op juridisch gebied en hebben de reputatie zeer deskundig te zijn op het vlak van authenticatie van gerechtelijke documenten en staan als betrouwbaar, onafhankelijk en deskundig bekend. Hun deskundigheid en onafhankelijkheid werd door de Belgische ambassade in Teheran evenals door twee andere Europese ambassades in Teheran die eveneens een beroep doen op hun expertise kritisch geëvalueerd en bevestigd (administratief dossier, map 1^e asielaanvraag, stuk 20, nummer 1, p. 1).

De analyses van het neergelegde stuk geven duidelijk aan omwille van welke redenen er geen geloof kan gehecht worden aan de authenticiteit van dit document. Beide advocaten concluderen dat het bijgebrachte document vals is. Zo stellen zij dat het onmogelijk is dat verzoeker over het origineel van de oproepingsbrief beschikt aangezien de gedagvaarde enkel een doorslag krijgt en het origineel bij de deurwaarder blijft, de oproeping moet uitgaan van de procureur en niet zoals *in casu* van de rechtbank, er wel een kamer vermeld wordt maar niet de rechtbank van dewelke ze afhangt, het dossiernummer onregelmatig is, het document op een vrijdag is opgemaakt en het op dezelfde dag van opmaking betekend is, hetgeen onmogelijk is (*idem*, bijlage).

De misleiding, die de voorlegging van een vals stuk beoogt, moet worden aangerekend aan degene die er gebruik van maakt en ten bate van wie het wordt voorgelegd. De voorlegging van dergelijke valse documenten volstaat om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas. Indien het relaas ongeloofwaardig is, moet niet worden getoetst aan het bepaalde in artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (RvS 26 september 2008, nr. 186.528; RvS 18 juni 2004, nr. 132.690).

De Raad wijst erop dat door de loutere verwijzing naar de erkenning van verzoekers vriendin in Canada als nieuw element in het kader van zijn tweede asielaanvraag, waardoor verzoeker poogt zijn bij zijn eerste asielaanvraag voorgehouden asielrelaas in zijn geloofwaardigheid te herstellen, verzoeker op generlei wijze aantoonde dat voormelde bevindingen betreffende de valsheid van de door hem bijgebrachte convocatie voor de rechtbank van Farhangshar onjuist zijn. Geen van de door verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag bijgebrachte nieuwe stukken weerlegt de vaststelling dat voormelde convocatie een vals stuk betreft. Verzoeker maakt in zijn verzoekschrift niet duidelijk om welke redenen de vaststellingen van voormelde advocaten-experten niet correcte zijn. Daarenboven benadrukt de Raad dat elke asielaanvraag individueel dient te worden onderzocht en aan een uitspraak door de Canadese autoriteiten in het asioldossier van verzoekers vriendin geen enkele precedentswaarde kan worden toegekend.

In hoofde van verzoeker kan geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking worden genomen.

2.2.3. In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, zoals reeds werd vastgesteld, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder in toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt echter vast dat verzoeker met zijn stelling dat de situatie van de mensenrechten in Iran een punt van aandacht en zorg blijft, niet aantoonde dat er in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden aangenomen.

2.2.4. In hoofde van verzoeker kan noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend en tien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT